

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: V. Brașoveanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

Dosarul nr. 2rac-503/16

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Aglicacom-Fruct”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aglicacom-Fruct” împotriva Băncii Comerciale „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, prin care a fost admis apelul declarat de BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, a fost casată hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 06 mai 2015 și emisă hotărâre nouă,

c o n s t a t ă

La 19 decembrie 2014, SRL „Aglicacom-Fruct” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Aglicacom-Fruct” privind transmiterea în posesie a bunurilor gajate, iar SRL „Aglicacom-Fruct” a depus către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA o acțiune reconvențională privind declararea nulității parțiale a contractului de gaj, încetarea dreptului de gaj și radierea înregistrării gajului.

Astfel, prin hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 25 iunie 2012, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA fiind respinsă și acțiunea reconvențională a SRL „Aglicacom-Fruct”, iar prin decizia Curții de Apel Bender din 24 martie 2014, a fost respins apelul declarat de BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” și a fost admis apelul declarat de către SRL „Aglicacom-Fruct” a fost casată parțial hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 25 iunie 2012, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii reconvenționale. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 septembrie 2014,

recursul declarat de BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 24 martie 2014, a fost considerat inadmisibil.

Consideră reclamantul că, avînd în vedere că, în cadrul procesului SRL „Aglicacom-Fruct” s-a bucurat de serviciile avocatului, achitându-i onorariu în mărime de 18 000 lei, cheltuielile nominalizate urmează a fi încasate din contul părții care a pierdut procesul, și anume BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale”.

Susține reclamanta că, la capitolul rezonabilității onorariului e necesar de menționat că procesul a durat 33 luni (23.12.2011- 17.09.2014), dosarul fiind examinat o dată în prima instanță (Judecătoria Anenii Noi), de două ori în instanța de apel (Curtea de Apel Bender) și două ori în instanța de recurs (Curtea Supremă de Justiție a RM). Avocatul Denis Grecu are sediul înregistrat în mun. Chișinău, iar dosarul a fost examinat în instanțele de judecată amplasate în afara mun. Chișinău, fapt care a generat necesitatea reducerii activității profesionale în zilele, în care au avut loc ședințele de judecată pe dosarul nominalizat, iar onorariul încasat de la SRL „Aglicacom-Fruct” a inclus și cheltuielile avocatului legate de deplasare a acestuia la ședințele de judecată.

Solicită reclamanta-SRL „Aglicacom-Fruct” încasarea din contul „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” cheltuielilor de asistență juridică în suma totală de 18 000 lei și a taxei de stat în mărime de 540 lei.

Prin hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 06 mai 2015, acțiunea înaintată de către SRL „Aglicacom-Fruct” împotriva BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a fost admisă integral. S-a încasat din contul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA în beneficiul SRL „Aglicacom-Fruct” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 18 000 și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în mărime de 540 lei, iar în total suma de 18 540 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, a fost admis apelul declarat de BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, casată hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 06 mai 2015 și pronunțată o decizie sub formă de încheiere, prin care:

-S-a încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Aglicacom-Fruct” împotriva BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, conducîndu-se de prevederile art. 265 lit. b) CPC „*într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărîre judecătorească rămasă irevocabilă nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane*”, instanța de apel a reținut că, prima instanță a examinat pricina civilă respectivă cu putere de lucru judecat, or, SRL „Aglicacom-Fruct” a înaintat acțiunea civilă către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, și anume - cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în dosarul civil enunțat.

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanțele de judecată (în acțiunea precedentă) au examinat acțiunea SRL „Aglicacom-Fruct”, inclusiv și pretenția privind încasarea tuturor cheltuielilor de judecată, or, atît în acțiunea reclamantului cît și în apelul depus, a fost formulată și pretenția privind încasarea cheltuielilor de

judecată pentru asistența juridică, această pretenție fiind respinsă integral de toate instanțele de judecată.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 28 septembrie 2016, SRL „Aglicacom-Fruct” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 mai 2015. A solicitat recurența și încasarea de la BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA în beneficiul său taxa de stat pentru examinarea pricinii în ordine de recurs.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurența a indicat că reieșind din circumstanțele cauzei, confirmate prin mijloacele de probă care nu au fost administrate în modul corespunzător de instanța de apel, se atestă aplicarea unei norme juridice străine raportului juridic litigios, astfel încât instanța de apel neîntemeiat a limitat partea în dreptul de acces la o instanță.

La 09 noiembrie 2016, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 22.07.2016 (f.d. 134), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Aglicacom-Fruct” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurența nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Aglicacom-Fruct” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aglicacom-Fruct” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță